

Titel: Mettes Viise i blaa Taarn. [...] Kan synges som: Min Fader var en Ridder saa fin. Trykt i dette Aar.

Citation: "Mettes Viise i blaa Taarn. [...] Kan synges som: Min Fader var en Ridder saa fin. Trykt i dette Aar.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23*, ?, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_023-shoot-workid2_023_025.pdf (tilgået 01. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

Mettes Viise i blaa Taarn.

Det er den første Viise vi have hast om Mette.

Hun tilstaaer den Handling, der har været imellem Lars og hende. Lars kommer til hende om Aftenen, hun malkede Kørerne, og gjør Aftale om at slaae dem sammen i Spøgelse-Sager. Hun bliver forskrækket at see sig afbildet med sammenbundne Hænder og Fødder, som dette Billede viser.

Kan synges som: Min Fader var en Ridder saa fiin.

Trykt i dette Aar.

[2](#)

[3](#)

Melodie: Min Fader var en Ridder saa fiin.

1.

Jeg negter ey, jeg Godhed jo fik For Lars, da vi tiende i Gaare, Og at det mig i Tankerne gik At blive hans Kone a Aare; Men Lykken vender sig ofte om.

2.

Jeg sagde: Lars! hør vil du ha mig, Saa vil jeg nok dig ogsaa have, Hvis ikke, saa vil jeg ey ha dig, Han lurte og ingen Svar gave; Men Lykken vender sig ofte om.

[4](#)

3. Lidt Smidsken og lidt Smaasnak faldt

ind,

Og naar han hen listet i Loen, Saa havde jeg just nødig en Pind Til Spanden, jeg malkede Koen; Men Lykken vender sig ofte om.

4. Jeg havde kartet nogle Pund Uld, Og Lars skulde Strømperne slide, Jeg gik til ham engang, han var

fuld,

Thi jeg kunde Knøsen lide;

Men Lykken vender sig ofte om.

5.

Vi talte og den Gang et Par Or, Som angik vos to kun allene, Han krystet mig, han bandte og soer, Han blæste a Degnens Malene; Men Lykken vender sig ofte om.

[5](#)

6.

Søndagen efter gik Lars til Kroes, Malenes Halvbroder det vidste, De kivdes først, omsider de sloes, Dog Leykøv de drak paa det sidste; Men Lykken vender sig ofte om,

7.

En Aften, da jeg malket vor Koe, Kom Lars for at holde min

Løgte;

Hør Mette: nu er vi eene To,

Du haver slet intet at frygte; Men Lykken vender sig ofte om.

8.

Vi slaaer os sammen, og ladder som I Gaarden en Nisse er kommen, Faers Kiste vil vi snart faae giort tom,

Og Pengene faae vi i Lommen. Men Lykken vender sig ofte om.

[6](#)

9. Saa spøgte vi, som hver Mand nu

veed

Af Viser, som nu qvintelerer Den lille Bendte hun vidste Boskeed, Og derfor med vos er resteret: Men Lykken vender sig ofte om.

10. I Søndags hang min Skindpose ned, Opdrog den, da jeg havde sunge; Men hvem har sligt et Billede seed, Som dette, jeg fandt udi Pungen; Men Lykken vender sig ofte om.

11.

Vil man saaledes handle med mig? Og skal jeg saa ligge paa Vandet? Ney Mette! der betyder ey dig;

Det Billede er noget andet;

Men Lykken vender sig ofte om.

[7](#)

12.

Det var den Prøve, man Hexene bød, Ifald de sank ned under Vandet, Saa blev de frie, men dersom de flød, Saa var de til Baalet forbandet; Men Lykken vender sig ofte om.

13.

For saadan Prøve bliver du fri,

Du skal ikke flyde paa Vandet; Men hvi din Pung det Billed kom i, Betyder vist nok noget andet; Men Lykken vender sig ofte om.

14.

I godt Folk spøgte med andre Folk

?, *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 23,*

før,

Nu spørger man ogsaa med Eder; En Viise ofte om Eder man gjør, Man ey om Materie leder;

Men Lykken vender sig ofte om.

[8](#)

15.

Det er nu alt den tredie Gang Man Viiser om Eder har qvædet, Den fiende bliver ikke saa lang,

Som Rummet har denne tilstædet;

Men Lykken vender sig ofte om.